

Брой Протокола 4976.

Всесвятѣйшій божественнѣйшій и честнѣйшій патріарше Константинопольскій, во Христѣ Бозѣ зѣло возлюбленный и превожеленный брате и съслужащій нашя мѣрености господине Антима; любезное намъ ваше честнѣйшее всесвятѣйшество братски цѣлуваме.

Като получаваме съ превѣсходно благодареніе честно-то ви братско писмо отъ 9 текущаго мѣсяца, чрезъ което са призоваваме да съучаствуваме въ собраніе-то на утрѣнно-то второ засѣданіе на святѣй-атъ великій Синодъ, чувствуваме голѣма жалость зашто неволно са възбранаваме да присѣтствуваме по причина на наши-тъ различни тѣлесни слабости, най-наче като страдаеме презъ тѣхъ дни отъ досадна *подагрія* и *ревматизмъ* (вътрѣ въ крака-та). И така като просиме извиненіе за неволнѣй-атъ нашъ недостатокъ отъ васъ и отъ всичкѣй-атъ святѣй великъ Соборъ са молиме на ваше всесвятѣйшество врѣхъ когото възлагаме и мнѣніе-то си, што да даде гласъ отъ наша страна въ святѣй-атъ великъ Соборъ отнѣсительно за наше-то мнѣніе върху което е согласенъ и святѣй-атъ великъ Соборъ, и така да са осѣди согласнѣ съ божественни-тъ и священни правила на свята-та наша православна соборна Церква, онова което за прѣвъ пѣть са чуе въ Христова-та Церква, и е съвсѣмъ странно, тоестъ въведеніе-то на народоплемѣнна разность, отъ нечестивы и изверженни архіереи, покровители и предводители на бѣлгарска-та буна, и което като расколь мы предаваме на вѣчна анатема. Между тѣмъ и изверженни-тъ и отлѣчени бывши едно врѣме архіереи, заедно съ